

[Leif Hermann]

Dette princip er lagt til grund for de foreliggende beslutningsforslag, som i øvrigt også skal ses i sammenhæng med de beslutningsforslag, der var til første behandling i sidste uge, nemlig beslutningsforslagene nr. B 80-85 om elbesparelser. Den anden grundforudsætning er nemlig, at vi ikke kan nøjes med en enkelt ting, vi ikke kan nøjes med at sætte ind over for svovldioxidudslippet, vi er også nødt til at se på de besparelsemuligheder, der ligger i et mere rationelt elforbrug. En begrænsning i det daglige energiforbrug og en omlægning til mere miljøvenlige energytyper er efter vores opfattelse både nødvendige og ønskelige og i øvrigt uden uoverstigelige problemer for produktion og betalingsbalance. Samtidig har det så væsentlige positive virkninger på beskæftigelsen.

Hvad angår de enkelte beslutningsforslag, er det forslag, der kommer tættest på miljøministerens lovforslag, beslutningsforslag nr. B 38 om installation af afsvovlingsanlæg på kraftværker. Dette forslag er, som det fremgår, treleddet og indebærer, at en række allerede eksisterende kraftværker forsynes med afsvovlingsanlæg i overensstemmelse med en planlægning, og det vil sige i overensstemmelse med en behovskonstatering. Det er klart, at der i planlægningen må indgå forsyning af disse kraftværker med alternative energikilder såsom naturgas, og det betyder, at der ikke er noget behov for afsvovlingsanlæg, når der ikke kommer svovlprodukter ud af skorstenene, behøver man naturligvis ikke afsvovlingsanlæg.

Omkostningerne ved vores forslag forekommer os ikke voldsomt store. Der er sagt, det bliver 25 mia kr., og at det går ud over både forbruget og erhvervsvirksomhederne. Ja men det er der ikke noget at gøre ved. Vil man en miljøbeskyttelse, må man også finde sig i at betale, hvad det koster. Endelig indebærer dette forslag, at elværkerne i hvert fald ikke kan læne sig tilbage og vente på, at loftet bliver nået, sådan som det også er blevet fremhævet tidligere.

Man kunne sige, at forslaget om afsvovlingsanlæg er et teknologifikeret forslag, men ser man det i lyset af kravet om elbesparelser og kravet om alternativt brændstoffertilførsel til kraftværkerne, begynder det at se anderledes ud, og så begynder den problematik, hr. Sønderby var inde på, nemlig svovlrestdeponeringsspørgsmålet, også at se

anderledes ud. Men vi kan nu engang ikke sige, at vi laver en meget spinkel begrænsning af svovldioxidudslippet fra skorstenene, og samtidig sige, at vi derved også slipper for at tage stilling til det vældige problem, der ville opstå, hvis vi stillede skrapperen krav.

Beslutningsforslag nr. B 39 knytter sig naturligvis tæt til det foregående, men overlader altså rensningsmålet på 1 pct.s svovlindhold til fjernvarmeværkerne og de mindre kraftværker efter deres eget valg – med det formål at sidestille brugen af kul og olie i miljømæssig forstand.

Hvis de aktuelle udslip opfylder det krav på 1 pct., der er stillet i forslaget, er det naturligvis godt. Men forslaget skal i så fald opfattes som en garanti for, at dette niveau også overholdes. For os er det altså væsentligt, at disse værker får en forskrift, der siger: hertil og ikke længere! – selv om de allerede er der i dag.

Hvad angår beslutningsforslagene nr. B 37 og B 40, der omfatter henholdsvis fyrings- og transportbrændstof og begrænsning af udslip fra industrielle anlæg, vil vi naturligvis heller ikke udelukke, at udviklingen på disse områder er nået videre, end hvad vi kunne forudsæ, og hvad vi havde kendskab til, da beslutningsforslagene blev udarbejdet. Hvis det er tilfældet, er det selvfølgelig kun glædeligt, og igen kan man naturligvis justere forslagene og betragte dem som en garanti. Disse ting kan vi komme nærmere ind på under udvalgsarbejdet.

Beslutningsforslag nr. B 37, som handler om nedsættelse af svovlmængden i gasolie og fuelolie, er selvfølgelig det enkleste og hurtigst virkende af alle forslagene. Det vil i øvrigt samtidig bringe os på linje med den allerede eksisterende tilstand i Den tyske Forbundsrepublik og for så vidt angår gasolien også de normer, der er gældende i Holland og Frankrig.

Afslutningsvis skal jeg sige, at det ikke har været muligt for os at foretage en samlet beregning af forslagernes virkning, men vi skønner, at vi nærmer os de resultater, som forsøringsudvalget har forsøgt at angive i det, der hedder scenario 3.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslagene til folketingets velvillige behandling.

(Kort bemærkning).